भवेत्। यत्रोत्पन्नस्तत्रापि 'पापीयान्' अतिशयेन दरिद्रः, भवेत्। 'इति' एवम्, अभिज्ञाः पूर्व्वमतं दूषयन्ति। तस्मात् 'सकृदेव होतव्याः'। तथा सति तत्र विश्वाससद्भावात् नोक्त-दोषाः प्रसरन्ति।

(७) यथोक्ताश्वचरितहोमानन्तरमेवाञ्ज्येताय स्वाहा कृष्णाय स्वाहेत्यनुवाकद्वयोक्तानामश्वरूपाणां होमं विधत्ते। "अष्टाचत्वारिꣳशतमश्वरूपाणि जुहोति। अष्टाचत्वारिꣳशदक्षरा जगती। जागतोऽश्वः प्राजापत्यः समृध्यै" इति। अञ्ज्येताय स्वाहेति मन्त्रोऽश्वस्य रूपं ब्रूते। अञ्जिरं जनवर्णः कृष्णः एतः शुक्लः। उभयवर्णमेलनेन मिश्रमश्वस्य रूपमन्त्रोक्तं। एवमुत्तरेष्वपि मन्त्रेषु नानाविधानि स्वरूपाण्युच्यन्ते। तद्रूपप्रतिपादकाश्वमन्त्रा अनुवाकद्वये मिलित्वा चत्वारिंशत्सङ्ख्याकास्तत्प्रतिपाद्यानि तावन्ति रूपाण्युद्दिश्य जुहुयात्। जगतीछन्दसस्तत्सङ्ख्यायुक्ताक्षरोपेतत्वात्। पशूनां जगतीछन्दो लभ्यते तेनाश्वस्य जागतत्वात्। तादृशः 'अश्वः', प्रजापतिदेवताकः। अनुवाकद्वयेऽपि सर्व्वस्मै स्वाहेत्ययं मन्त्रान्ते समाम्नातः। नास्य पूर्व्वं मन्त्रवत्। कञ्चिद्रूपविशेषं ब्रूते॥

(८) तस्य रूपं समष्टिवाचकत्वान्नाप्यष्टाचत्वारिꣳशत् तत्सङ्ख्यायामन्तर्भूतः तस्मात्तद्धोमं पृथग् विधत्ते। "एकमतिरिक्तं जुहोति। तस्मादेकः प्रजास्वर्धुकः" इति। यस्मादत्र समष्टिवाचक उक्तसङ्ख्यातिरिक्तः। तस्माल्लोकेऽपि प्रजासु सर्व्वासु मध्ये 'एकः', एव स्वामी समृद्धिशीलो भवति॥

इत्यष्टमोऽनुवाकः॥